

قانون فروش خانه های سازمانی

ماده واحده - دولت موظف است خانه های سازمانی در حال بهره برداری یا ناتمام خود را در مرکز استانهای برخوردار و شهرهای بزرگ که استفاده از آنها را ضروری نمیداند و همچنین خانه های سازمانی فرسوده که نگهداری از آنها بصرفه و صلاح دولت تشخیص داده نمیشود و از محل اعتبارات دولتی ساخته شده حسب مورد فروخته و پاپیش فروش نموده و درآمد حاصله را به خزانه واریز نماید.

خانواده شهداء، اسراء، مفقودین و جانبازان انقلاب اسلامی و کارکنان دولت (شاغل و بازنشسته) و افراد نظامی و انتظامی برای خرید خانه های سازمانی در اولویت قرار دارند بهای خانه های مذکور براساس قیمت عادله کارشناسی و با احتساب هزینه های زیر بنایی و جنبی تعیین میگردد تشخیص خانه های سازمانی قابل فروش در مرکز بعهده کمیسیون مرکب از وزرای مسکن و شهرسازی، امور اقتصادی و دارائی و وزیر یا بالاترین مقام دستگاه بهره بردار و در استانها بعهده مدیران کل دستگاههای فوق و یا بالاترین مقام دستگاه بهره بردار در استان میباشد، نحوه تشکیل کمیسیون و عملکرد آن و همچنین نحوه واگذاری و میزان پیش پرداخت و اقساط خانه های سازمانی و تعیین شهرهای برخوردار و بزرگ و سایر شرایط در آئیننامه اجرائی که حداکثر ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این قانون وسیله وزارتخانه های مسکن و شهرسازی - امور اقتصادی و دارائی و برنامه و بودجه تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید تعیین میشود.

تبصره ۱- جهت تکمیل خانه های نیمه تمام و احداث منازل سازمانی در مناطق محروم وزارت مسکن و شهرسازی میتواند با درخواست وجه معادل ۵۰ درصد درآمد حاصله از محل ردیف اعتباری که تحت عنوان تکمیل و احداث خانه های سازمانی در قانون بودجه هر سال منظور میشود را اخذ و برابر مقررات مربوطه به مصرف برساند.

تبصره ۲- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است از طریق سیستم بانکی کشور تسهیلات اعتباری لازم را در اختیار متقاضیان خرید واحدهای مسکونی سازمانی در حال بهره برداری یا نیمه تمام قرارداد دهد.

تبصره ۳- ادارات ثبت موظفند براساس تقاضای وزارت مسکن و شهرسازی نسبت به افراز و تفکیک و صدور سند برای واحدهای واگذار شده به متقاضیان اقدام نمایند.

تبصره ۴- این قانون از تاریخ تصویب و ابلاغ جایگزین کلیه قوانین و مقررات قبلی در خصوص فروش خانه های سازمانی میشود.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و چهار تبصره در جلسه روز سه شنبه اول مهرماه یکهزار و سیصد و شصت و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۶۵/۷/۹ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.